

Pfv.II.21.384/2013/3.

A Kúria a dr. Márton Veronika ügyvéd által képviselt felperesnek a dr. Bori László Márk ügyvéd által képviselt alperes ellen gyermektartásdíj fizetési kötelezettség megszüntetése iránt a Miskolci Járásbíróságnál 20.P.21.442/2012. számon megindított és a Miskolci Törvényszék 1.Pf.20.627/2013/3. számú ítéletével befejezett perében az említett számú másodfokú ítélet ellen a felperes által 41. sorszám alatt előterjesztett felülvizsgálati kérelem folytán az alulírott napon - tárgyaláson kívül - meghozta az alábbi

í t é l e t e t :

A Kúria a jogerős ítéletet hatályában fenntartja.

Kötelezi a felperest, hogy fizessen meg külön felhívásra az államnak 50.000 (Ötvenezer) forint le nem rótt felülvizsgálati eljárási illetéket.

Ez ellen az ítélet ellen felülvizsgálatnak nincs helye.

I n d o k o l á s

A felperes keresetében az 1992. június 30. napján született L. utónevű gyermeke után az alperes javára megállapított és legutóbb a Miskolci Városi Bíróság P.21.981/1999/11. számú végzésével jóváhagyott egyezséggel felemelt gyermektartásdíj fizetési kötelezettségének megszüntetését kérte 2011. július hó 1. napjától kezdődően, arra hivatkozással, hogy a L. utónevű gyermek 2010. július hó 30. napján betöltötte a 18. életévét, nagykorú és tudomása szerint a nappali tagozatos tanulmányait 2011. június befejezte, ezért 2011. július hónaptól tartásra nem szorul.

Az alperes az érdemi ellenkérelmében a felperes keresetének elutasítását kérte arra hivatkozással, hogy bár a L. utónevű gyermekük nagykorú, mivel késett egy évet, továbbá középiskolai iskolaváltoztatások következtében leérettségiznie csak 20 éves korában 2012. június hó 26. napján sikerült és ezt követően a tanulmányokat nem szakította meg, mivel az érettségit követően jelenleg nappali tagozaton OKJ-s szakképzésen vesz részt, ennek

keretében szakirányú képesítést fog szerezni, a tanulmányainak várható befejezésének időpontja 2013. június hó 20. napja.

Az elsőfokú bíróság az ítéletével a felperes keresetét elutasította. Kötelezte a felperest, hogy 15 napon belül fizessen meg az alperesnek 10.000 forint perköltséget, a Nemzeti Adó- és Vámhivatal Borsod-Abaúj-Zemplén Megyei Adóigazgatóságának a felhívására, az ott közölt időben és módon pedig 15.000 forint felülvizsgálati eljárási illetéket.

Az ítéletének alapjául szolgáló tényállás szerint a peres felek 1983. augusztus hó 5. napján kötöttek házasságot, melyből 1984. augusztus hó 28. napján N., 1992. június hó 30. napján pedig L. utónevű gyermekeik születtek. A Miskolci Városi Bíróság az 1999. szeptember hó 30. napján jogerőre emelkedett P.21.981/1999/11. számú ítéletével a peres felek házasságát felbontotta, az ugyanezen a napon kelt és jogerőre emelkedett P.21.981/1999/11. számú végzésével pedig olyan tartalmú egyezséget hagyott jóvá a felek között, amely szerint a házasságukból 1984. augusztus hó 28. napján született N. és az 1992. június hó 30. napján született L. utónevű gyermekeik a felperesnél kerülnek elhelyezésre, míg az alperes kötelezte magát arra, hogy a két gyermek tartására 1999. október hó 1. napjától kezdődően minden hónap 25. napjáig előre esedékesen megfizet a felperesnek a mindenkor jövedelme gyermekenkénti 20%-át kitevő, de legalább havi és gyermekenként 6.400 forint összegű gyermektartásdíjat.

Ezt követően a peres felek a Miskolci Városi Bíróságon 2004. április hó 29. napján jogerőre emelkedett és végrehajthatóvá vált P.20.394/2004/5. számú végzésével jóváhagyott egyezséget kötöttek, melyben megállapodtak, hogy a jelen per alperesét a Miskolci Városi Bíróság P.21.981/1999/11. számú egyezséget jóváhagyó végzése alapján az 1984. augusztus hó 28. napján született Nóra utónevű gyermeke vonatkozásában terhelő gyermektartásdíj fizetési kötelezettség mértékét 2004. május hó 1. napjától kezdődően havi 12.000 forintra leszállítják.

A Miskolci Városi Bíróság a 2008. május hó 9. napján jogerőre emelkedett és végrehajthatóvá vált 20.P.23.425/2006/57. számú ítéletével a Miskolci Városi Bíróság P.21.981/1999/11. számú végzésével jóváhagyott egyezségben foglalt és az alperest az 1984. augusztus hó 28. napján született N. utónevű gyermek vonatkozásában terhelő gyermektartásdíj fizetési kötelezettségét 2005. március hó 1. napjától kezdődően megszüntette, az alperesnek a Miskolci Városi Bíróság P.21.981/1999/11. számú végzésével jóváhagyott egyezségben foglalt, az 1992. június hó 30. napján született L. utónevű gyermek vonatkozásában terhelő gyermektartásdíj fizetési kötelezettségét pedig megváltoztatta akként, hogy az 1992. június hó 30. napján született L. utónevű gyermeke vonatkozásában a százalékos mérték

változatlanul hagyása mellett a gyermektartásdíj alapösszegét havi 13.500 forintra felemelte 2006. március hó 6. napjától kezdődően.

Ezen ítélet meghozatalának időpontjában az 1984. augusztus hó 28. napján született N. utónevű gyermek már nagykorú volt és 2005. március hó 1. napjától kezdődően középiskolai, illetve felsőfokú tanulmányokat nem folytatott, tartásra nem szorult.

A felperes (helyesen: az alperes) az ítélet meghozatalakor egyedül nevelte az 1992. június hó 30. napján született L. utónevű gyermeket, élettársa nem volt. A felperes munkaviszonyban állt, a munkáltatója a M. Hivatal volt, a havi nettó átlagkeresete 93.470 forint volt.

Az ítélet meghozatalakor az alperes (helyesen: a jelen per felperese) egyedül élt, élettársi kapcsolata nem volt, munkaviszonyban állt a P. Bt.-nél. A havi nettó átlagkeresete 54.489 forint volt.

Az ítélet meghozatalakor a L. utónevű gyermek középiskolai tanulmányokat folytatott.

A felperes (helyesen: az alperes) jelenleg egyedül él, élettársa nincs. Munkaviszonyban áll, a munkáltatója továbbra is a M. Hivatal, a havi nettó átlagkeresete 193.705 forint.

Az alperes élettársi kapcsolatban él, kiskorú gyermeke nincs, munkaviszonyban állt a P. Kft.-nél, a havi nettó jövedelme kb. 200.000-250.000 forint.

A peres felek házasságából született L. utónevű gyermek az általános iskolai tanulmányait 7 éves korában kezdte meg, ezért az általános iskolai tanulmányait 15 éves korában 2007. nyarán fejezte be.

2008. szeptember hó 1. napjától az E. Gimnázium és Szakközépiskolában nappali tagozaton középiskolai tanulmányokat folytatott, osztálytársaival problémái voltak, ezért a felperes beleegyezésével 2009. január hónapban átjelentkezett a S. Művészeti Líceumba, amely önköltséges iskola volt, a tandíj havi 12.000 forint volt kezdetben.

2009. nyarán befejezte a középiskola első osztályát és 2009. szeptember hó 1. napján megkezdte a 2009-2010. tanévet. A második évben a tandíj 18.000 forint volt havonta. A felperes a felemelt tandíjat nem tudta fizetni, ezért a felperes hozzájárulásával 2009. októberében átjelentkezett a K. K. Szakközépiskolába, ahol a középiskola második osztályát folytatta elektronikai szakon.

A speciális képzésből eredően a gyermek angol nyelvből és a műszaki tantárgyakból nem tudott felzárkózni, tanulási problémái voltak, ennek ellenére 2010. nyarán befejezte a középiskola második osztályát.

2010. szeptember hó 1. napján ugyanezen szakközépiskolában megkezdte a 2010-2011. középiskola harmadik tanévét. Továbbra sem tudott felzárkózni angol és műszaki tantárgyakból, ezért a felperes hozzájárulásával 2010. szeptemberében befejezte a középiskolában a tanulmányait.

Nappali tagozaton szeretne volna a középiskolai tanulmányait folytatni, azonban csak a M. J. N. Gimnázium és Szakközépiskolába nyert felvételt 2010. október hó 8. napjától kezdődően esti tagozaton gimnáziumi képzésen. A tanrendje akként alakult, hogy hetente három alkalommal, hétfőn, kedden, csütörtökön délután 15 órától délután 19 óráig tartott a tanítás, melyen való részvétele kötelező volt.

Ezen iskolai tanrend következtében a peres felek László utónevű gyermeke főállású munkaviszonyt nem tudott létesíteni.

Ezen tanulmányok ideje alatt alkalomszerűen végzett diákmunkát, melynek keretében három alkalommal reklámfilmekben vett részt, alkalmanként nettó 5.000 forint díjban részesült és ezt meghaladóan két alkalommal hostess munkát végzett, melynek keretében egyik alkalommal nettó 38.000 forint, míg másik alkalommal nettó 12.000 forint díjazásban részesült.

A peres felek László utónevű gyermeke 2012. június hó 26. napján a M. J. N. Gimnázium és Szakképző Iskolában sikeres érettségi vizsgát tett.

A peres felek L. utónevű gyermeke jelenleg B.-n a S. Üzleti Szakképző Iskola Taverna Vendéglátó és Idegenforgalmi Tagintézmény nappali OKJ-s szakképzésen vesz részt, a 2012-2013. tanévre beírt tanuló.

A peres felek L. utónevű gyermeke OKJ-s képzés keretében nappali tagozaton hétfőtől péntekig minden nap 8:00 órától délutánig oktatáson vesz részt. Az egy éves képzés végén utazás-ügyintéző és rendezvényszervező képesítést fog szerezni, és ezen képzés várható befejezésének időpontja 2013. június hó 20. napja.

Az így megállapított tényállásra alapított döntését az elsőfokú bíróság azzal indokolta, hogy a felek jogvitájának elbírálása során a Csjt. 60. § (2) bekezdése és a Legfelsőbb Bíróság tanulmányait folytató nagykorú gyermek tartásáról szóló XXIX. számú Polgári Elvi Döntésében foglaltakra figyelemmel elsődlegesen azt vizsgálta, hogy

a László utónevű nagykorú gyermek által folytatott tanulmányok szükséges tanulmánynak minősülnek-e és a gyermek a tanulmányait folyamatosan végzi-e.

Álláspontja szerint az a körülmény, hogy a felek L. utónevű gyermeke a középiskolai tanulmányok során nem talált megfelelő életpályára felkészítő középiskolai képzést és erre figyelemmel több középiskolában folytatott középiskolai tanulmányokat, nem alapozza meg annak a megállapíthatóságát, hogy a gyermek a középiskolai képzés keretében való tanulásra alkalmatlan lett volna. A gyakori iskolaváltoztatás és az a tény, hogy egy évet késett, olyan helyzetbe hozta a László utónevű gyermeket, hogy a 18. életévének betöltésekor nem érettségizett le, ez azonban a gyermek hátrányára nem írható.

A L. utónevű gyermek esti tagozaton 2012. június hó 26. napján sikeres érettségi vizsgát tett, azonban ezen érettségivel képesítést nem szerzett, ezért a tanulmányok folyamatosságát támasztja alá az, hogy a sikeres érettségi vizsgát követően a László utónevű gyermek 2012-2013. évben szakirányú szakma megszerzése érdekében nappali tagozaton tanulmányokat folytat.

Álláspontja szerint indokolt törekvése a L. utónevű gyermeknek az, hogy az általános érettségi megszerzését követően szakirányú képesítést szerezzen, mely jelentősen fogja elősegíteni a jövőbeni munkaviszonyának létesítését. Ebből következik, hogy az OKJ-s szakképzésen való részvétele az elsőfokú bíróság álláspontja szerint életpályára előkészítő szakirányú tanfolyamnak minősül.

Az alperes, mint kötelezett teherbíró képességének vizsgálata körében tényként állapította meg az elsőfokú bíróság, hogy saját háztartásában kiskorú gyermek eltartására nem köteles, munkaviszonyban áll és a havi nettó jövedelme jelentősen meghaladja a minimálbért. A havi nettó kb. 200.000-250.000 forint jövedelem figyelembe vételével pedig az alperesi oldalon megterhelést nem jelent a L. utónevű gyermeke vonatkozásában a mindenkori jövedelme 20%-át kitevő, de legalább havi 13.500 forint gyermektartásdíj megfizetése.

Az elsőfokú ítélet ellen a felperes fellebbezéssel élt annak megváltoztatása és a kereseti kérelmének helytadó ítélet hozatala iránt.

Az alperes a fellebbezési ellenkérelmében az elsőfokú ítélet helybenhagyását kérte.

A másodfokú bíróság az ítéletével az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyta. Kötelezte a felperest, hogy fizessen meg az állam felhívására, a felhívásban közölt időben és módon 15.000 forint

fellebbezési eljárási illetéket, továbbá az alperesnek tizenöt nap alatt 10.000 perköltséget.

Az ítéletének indokolásában kijavította a másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság ítélete tényállási részének 2. oldal utolsó, 3. oldal első és 3. oldal harmadik bekezdésében a felek perbeli pozíciója elnevezésének a felcseréléséből eredő elírásokat.

A döntését azzal indokolta, hogy az általa eszközölt javításokkal helyesen állapította meg az elsőfokú bíróság a tényállást, és - a másodfokú bíróság által eszközölt pontosításokkal - helyes az arra alapított jogkövetkeztetése is.

Pontosította azonban az elsőfokú bíróság indokolását annyiban, hogy a felperes a gyermektartásdíj fizetési kötelezettsége megszüntetését arra való hivatkozással kérte, hogy a gyermek már nagykorú nappali tagozatos tanulmányait 2011. júniusában befejezte, egyébként pedig alkalmatlan a továbbtanulásra.

Az elsőfokú bíróságnak ebben a körben kellett volna bizonyítást lefolytatni, így a felperes által tett tényelőadásra figyelemmel szükségtelen volt annak vizsgálata, hogy a felperesnek mennyi a teherbíró képessége, és szükségtelen volt az alperesi kereseti kimutatás beszerzése is.

Miután a perbeli gyermek 1992. június 30. napján született az megállapítható, hogy a gyermek már nagykorú. Érettségi vizsgáját már nem ugyanabban a középiskolában tette le, ahol kezdte a tanulmányait, azonban tény, hogy 2012. június 26-án szerzett érettségi bizonyítványt. Figyelemmel a születési idejéből adódó évvessztességre is, ez nem tekinthető olyan késedelmes tanulmánynak, amire nem lennének alkalmazhatók az általános bírói gyakorlat szerint a kiskorú gyermek tartására vonatkozó szabályok.

Jelenleg a gyermek B.-n a Sinergia Üzleti Szakképző Iskola és Taverna Vendéglátó Idegenforgalmi tanintézményben folytat tanulmányokat nappali OKJ-s képzésben szakképesítés szerzése érdekében.

Az érettségi vizsga nem adott szakképesítést a gyermeknek, elhelyezkedését, életpályáját tekintve is érdekében áll, hogy szakképesítést szerezzen. Ezért ezen tanulmány szükséges tanulmányokat jelent, a továbbtanulásra való alkalmatlansága bizonyítást nem nyert, ennek folytán a Csjt. 60. § (2) bekezdése alapján a gyermek tartására a felperes továbbra is köteles.

Miután a tartásdíjösszegezését külön nem sérelmezte az elsőfokú eljárás során még tényelőadásában sem a felperes, ezért bár a nagykorú gyermek tekintetében a százalékos marasztalásnak

helye nem lehet, ezen körben a másodfokú bíróság is mellőzte a korábbi jogerős ítélettel megállapított tartásdíj fizetési kötelezettsége mértékének a felülvizsgálatát, ezért a Pp. 253. § (2) bekezdése alapján helybenhagyta az elsőfokú ítéletet.

A jogerős ítélet ellen a felperes felülvizsgálati kérelemmel élt - annak tartalmát tekintve - a másodfokú bíróság ítéletének a hatályon kívül helyezése, valamint az elsőfokú bíróság ítéletének a megváltoztatása és a keresetének helyt adó ítélet hozatala iránt.

A felülvizsgálati kérelmének részletesen kifejtett indokai szerint a jogerős ítélet sérti a Csjt. 60. § (2) bekezdését, valamint a Legfelsőbb Bíróság XXIX. számú Polgári Elvi Döntésében foglaltakat.

Az alperes felülvizsgálati ellenkérelmet nem terjesztett elő.

A Kúria a felülvizsgálati kérelmet a Pp. 274. § (1) bekezdése alapján tárgyaláson kívül bírálta el, és a jogerős ítéletet a Pp. 275. § (2) bekezdése alapján csak a felülvizsgálati kérelem keretei között vizsgálta felül.

A felperes felülvizsgálati kérelme nem alapos.

I. A Pp. 270. § (2) bekezdésében, valamint a 271. § (1) bekezdésnek a) és b) pontjában foglaltakból az következik, hogy a felülvizsgálati eljárásnak, mint rendkívüli jogorvoslatnak csak az lehet a tárgya, ami a fellebbezési eljárásnak, mint rendes perorvoslatnak is tárgya volt (BH 1995/3/163., BH 1996/7/372., BH 2001/-172-II.).

A felperes keresete kizárólag a L. utónevű gyermeke után fennálló gyermektartásdíj fizetési kötelezettségének a 2011. december 1. napjától kezdődő hatállyal történő megszüntetésére irányult és a keresetét csupán azzal indokolta, hogy a már nagykorú gyermeke a nappali tagozatos tanulmányait 2011. júniusában befejezte, egyébként pedig alkalmatlan a továbbtanulásra.

Vagylagosan sem kérte azonban a gyermektartásdíj fizetési kötelezettségének a nagykorú gyermekre irányadó szabályok szerint, a százalékos mérték mellőzésével, havi meghatározott összegben történő megállapítását és nem hivatkozott arra, hogy az őt terhelő gyermektartásdíj a teljesítőképességét meghaladná, a fenti körülményekre vonatkozó tényállításokat sem tett.

A Pp. 3. § (1) bekezdése szerint a bíróság a polgári ügyek körében felmerült jogvitát erre irányuló kérelem esetén bírálja el és ilyen kérelmet - ha törvény eltérően nem rendelkezik - csak a vitában érdekelt fél terjeszthet elő, a hivatkozott § (2) bekezdése alapján a bíróság - törvény eltérő rendelkezése hiányában - a felek által

előterjesztett kérelmekhez és jognyilatkozatokhoz kötve van és a bíróság a fél által előadott kérelmeket, nyilatkozatokat nem alakszerű megjelölésük, hanem tartalmuk szerint veszi figyelembe, a 213. § (1) bekezdése értelmében az ítéletben foglalt döntésnek ki kell terjednie a perben, illetőleg a 149. § alapján egyesített perekben érvényesített valamennyi kereseti kérelemre, a bíróság érdemi döntésének korlátairól szóló 215. §-a pedig kimondja, hogy a döntés nem terjedhet túl a kereseti kérelmen, illetőleg az ellenkérelmen.

Helyesen járt el tehát a másodfokú bíróság akkor, amikor az elsőfokú bíróságnak a felperes havi nettó jövedelmének összegével és az őt terhelő tartásdíjra vonatkozó teljesítőképességével összefüggő ténymegállapításait és indokolását, valamint - ebből következően - a felperes korábbi jogerős ítélettel megállapított tartásdíj fizetési mértékének a felülvizsgálatát mellőzte.

Minthogy pedig a tartásdíj százalékos mértéke és összegszerűsége a rendes perorvoslati eljárásnak nem volt a tárgya, ebben a körben rendkívüli perorvoslatnak nincs helye, ezért a Kúria a felülvizsgálati kérelem e részének az érdemi elbírálását mellőzte.

II. A házasságról, a családról és a gyámságról szóló - perbeli időszakban hatályos - 1952. évi IV. törvény (Csjt.) - jogerős ítélet által helyesen idézett - Csjt. 60. § (2) bekezdése szerint tartásra a munkaképes leszármazó is jogosult, ha erre szükséges tanulmányai folytatása érdekében rászorul.

A tanulmányait folytató nagykorú gyermek tartásáról szóló XXIX. számú Polgári Elvi Döntés (a továbbiakban: PED) értelmében az 1952. évi IV. törvény (Csjt.) 60. § (2) bekezdésében említett szükséges tanulmányok körébe tartozik az életpályára előkészítő szakképzettség megszerzéséhez szükséges tanfolyamok, valamint a főiskolai és egyetemi tanulmányok végzése is. A szükséges tanulmányok folytatása szempontjából a tanulmányok folyamatos végzésének van jelentősége; nem érinti a tanulmányok folyamatosságát az indokolt megszakítás. Nem köteles a szülő tartani a szükséges tanulmányait folytató munkaképes nagykorú gyermeket akkor, ha

- a) a gyermek továbbtanulásra alkalmatlan;
- b) a gyermeke tartásra kötelezettel vagy vele együtt élő közeli hozzátartozójával szemben olyan súlyosan kifogásolható magatartást tanúsít, amelyre tekintettel a társadalmi felfogás szerint a tartásra nem méltó (érdemtelenység);
- c) ez által a szülő saját szükséges tartását vagy kiskorú gyermekének tartását veszélyeztetné. A munkaképes nagykorú gyermek részére a szükséges tanulmányai folytatásának idejére járó tartásdíj összegének megállapításával a gyermek indokolt szükségleteit és kötelezett teherbíró képességét kell alapul venni.

1. A Legfelsőbb Bíróság, illetőleg a Kúria több eseti döntésében is rámutatott már arra, hogy a szülőtől a tanulmányok többévi megszakítása után már csak kivételesen várható el, hogy nagykorú gyermeke után újból tartásdíjat fizessen (BH 1998/25.) és megszakítja a tanulmányok folyamatosságát a többszörös iskolaváltoztatás, évismétlés is, így ilyen esetben a nagykorú gyermek tartásdíjra nem jogosult (BH 2003/416.).

A már nagykorú perbeli gyermek az érettségi vizsgáját nem ugyanabban a középiskolában tette ugyan le, ahol a tanulmányait megkezdte, 2102. június 16-án azonban az érettségi bizonyítványt bizonyítottan megszerezte.

Az idézett anyagi jogi szabály helyes alkalmazásával és a PED-ben foglaltakon alapuló ítélkezési gyakorlattal is összhangban jutottak tehát a perben eljáró bíróságok arra az egymással egyező jogi következtetésre, hogy - a perbeli gyermek 1992. június 30-iki születési idejéből adódó évvesztésre is figyelemmel - önmagában az érettségi bizonyítványa kb. két héttel a 20. életévének betöltése előtti megszerzésének ténye nem tekinthető a tanulmányok olyan késedelmes végzésének, amely miatt a kiskorúsága alatt megkezdett, de csak a nagykorúságának elérése után befejezett középiskolai tanulmányainak tartamára vonatkozóan a kiskorú gyermek tartására irányadó szabályok a bírói gyakorlat szerint nem lennének alkalmazhatók.

2. Egységes ugyan a bírói gyakorlat abban, hogy a szülő - önkéntes vállalás hiányában - a nagykorú gyermek által korábban megszerzett szakképesítéssel azonos vagy annál alacsonyabb szintű végzettséget nyújtó tanulmányok anyagi fedezetének biztosítására nem kötelezhető (BH 2001/20.). Szükséges tanulmánynak minősül viszont a szakmunkásképző után az érettségi vizsga letételével járó szakközépiskolai tanulmányok végzése (BH 2000/211.), valamint a második szakma megszerzésére irányuló tanulmányok folytatása akkor, ha az első szakma gyakorlása egészségügyi szempontból veszéllyel jár (BH 1999/24.), valamint az újabb szakma megszerzésére irányuló tanfolyam is akkor, ha a nagykorú gyermeknek a már megszerzett szakmájában a gazdasági struktúra átalakulása miatt távlatilag nincs lehetősége az elhelyezkedésre (BH 1997/28.).

A perbeli esetben a nagykorú gyermek az érettségi vizsgával együtt semmiféle szakképesítést nem szerzett, az első szakképesítés megszerzésére irányuló tanulmányok pedig akkor is szükséges tanulmánynak minősülnek, ha azok elvégzése a középiskolai érettséginél magasabb szintű végzettséggel nem párosul.

Helyes tehát a jogerős ítéletnek az a jogi következtetése is, hogy gyermek által a középiskolai érettségi bizonyítvány megszerzése

után, a 2012-2013. tanévben megkezdett OKJ-s szakképző iskolai tanulmányok olyan nappali tagozatos és az életpályára előkészítő szakképzettség megszerzéséhez egyértelműen szükséges tanulmányoknak minősülnek, amelyek főállású munkaviszony mellett nyilvánvalóan nem folytathatók, és amelyek folytatásához a szakképzettséggel nem rendelkező nagykorú gyermeknek a jövőbeli munkavállalási lehetőségének megteremtése érdekében kiemelkedően fontos érdeke fűződik.

Mindezekre, valamint arra is tekintettel, hogy a perbeli gyermeknek a továbbtanulásra való alkalmatlanságát a felperes a perben csupán állította, de nem bizonyította, a Csjt. 60. § (2) bekezdése alapján továbbra is köteles a már nagykorú, de szükséges tanulmányait folytató gyermek eltartására.

A kifejtettek miatt a Kúria a jogerős ítéletet - a Pp. 270. § (1) bekezdése alapján alkalmazott Pp. 254. § (3) bekezdése alapján az érdemi döntés részletesen kifejtett helyes indokaira is utalva - a Pp. 275. § (3) bekezdése alapján hatályában fenntartotta.

A feleknek a felülvizsgálati eljárásban áthárítható költsége nem merült fel, ezért a Kúria a költségviselés tárgyában való határozathozatalt mellőzte.

A Pp. 270. § (1) bekezdése szerint alkalmazott Pp. 78. § (1) bekezdése, valamint a 6/1986. (VI. 26.) IM rendelet 3. § (1) bekezdésének e) pontja és 13. § (2) bekezdése alapján rendelkezett a Kúria a per tárgyi költségfeljegyzési jogos volta folytán le nem rótt felülvizsgálati eljárási illetéknek a viseléséről.

Budapest, 2014. június 24.

dr. Kőrös András s.k. a tanács elnöke, dr. Csúri Éva s.k. előadó bíró, dr. Makai Katalin s.k. bíró

A kiadmány hitelélül:

tisztviselő